

stykt, i egne Værksteder. Fordelen herved er ikke blot den, at Bevillingerne blive her i Landet og komme vore egne Arbejdere til gode, men ogsaa den, at vi faa de Ting langt billigere, noget, som jeg nærmere skal godtgøre ved nogle Tal. Jeg skal saaledes oplyse, at det brune Krudt tilvejebringes paa Frederiksværk for en Pris af højst 80 Kr. pr. Centner, medens det i Udlandet koster 135 Kr. Direktøren for Artilleriets tekniske Tjeneste har meddelt mig, at der i Fjor paa Kanonværkstedet blev fremstillet 20 Pjecer for en samlet Udgift af 45,000 Kr. Skulde man have anskaffet disse Pjecer fra Udlandet, vilde de have kostet 112,000 Kr., det er altsaa en Besparelse af 67,000 Kr. Det vilde naturligvis være i høj Grad beklageligt, om disse Virksomheder skulde standse, at Maskinerne skulde staa hen og ruste og Arbejderne spredes for alle Vinde. Nu vil maasse en eller anden sige: Ja, men, det maa dog ske, vi maa dog komme til Mindreanskaffelser. Det tror jeg paa ingen Maade. Jeg tror ikke, at Værkstederne ere anlagte i større Stil, end at de netop ere nødvendige for at holde en rimelig Udvikling vedlige. Der kommer bestandig ny Opgaver. Jeg er overbevist om, at ærede Medlemmer saaledes have set i Bladene, hvorledes der nu til Dags tales meget om Anskaffelse af et nyt Feltartilleri i Tyskland og Frankrig. Jeg antager ikke, den Sag er saa umiddelbart forestaaende, thi jeg tror ikke, man endnu er paa det rene med, hvorledes Fremtidens Feltkanon skal være, men længe lader den sikkert ikke vente paa sig, og naar Tyskland og Frankrig have anskaffet en saadan, ville alle andre Stater følge med, og saa ville vi sikkerlig ogsaa komme til det samme, og da vil man have megen Glæde af at have egne Værksteder, hvor man kan fremstille saadant Materiel til den halve Pris. Allerede sidste Aar har det knebet i høj Grad med at holde disse Virksomheder gaende. Det er kun sket ved, at vi have faaet Støtte dels fra Flaaden ved at lave Kanoner til den og dels ved mindre Bestillinger fra vore nordlige Nabolande. Jeg anfører disse Ting i Sammenhæng med de 3 Rægtelser fra Flertallets Side, som jeg nu skal komme til at berøre. Det er Rægtelsen af Omdannelsen af 30 Pd. Kanoner til 19 cm. Bagladehaubitser, Rægtelsen af Omdannelsen af 12 cm. Bronze-

kanoner til 14 cm. hurtigskydende Kanoner og Rægtelsen af Rygstjølde til Middelgrundsførtets Kanoner. Jeg skal først gøre et Par Bemærkninger til hver enkelt af disse Bevillinger. Hvad de 19 cm. Haubitser angaar, maa jeg udtale, at det allerede længe har været et Savn, at man ikke her til Fæstningen havde svært Rastestykt, der kunde føre Zlden ud paa lange Afstande. Den 19 cm. Morter naar kun ca. en halv Mil ud, medens den 19 cm. Haubitser naar ud paa 10—11,000 Alen. Naar man ikke tidligere har stillet Forslag om Anskaffelse af en saadan Pjece, er det, fordi Udgifterne ved dens Anskaffelse ere ganske overordentlig store. Nu er det lykkeligvis det tekniske Artilleri af forældede Kanoner at fremstille saadanne Pjecer for en Femtedel af, hvad de vilde koste, naar de skulde købes i Udlandet. Det forekommer mig, der er al god Grund til nu at støtte det tekniske Artilleri og Forsvaret ved at bevilge disse Pjecer. Det heldige Resultat, som er opnaaet med disse Haubitser, har naturligvis gjort, at man har set efter, om der var andet gammelt Materiel, der særlig egnede sig til Omdannelse, og man fandt da, at man af de 12 Centimeters Bronzekanoner kunde fremstille en særdeles god 14 Centimeters hurtigskydende Kanon. En saadan Kanon kan selvfølgelig anvendes overalt, men jeg har ganske specielt, saaledes som ogsaa den ærede Ordfører bemærkede, tænkt mig disse anvendt ved Anlæg til Sikring af Forbindelsen mellem Landsdelene. Jeg betragter denne Sag som overordentlig vigtig. Naar vor Neutralitetserklæring skal være andet end et tomt Ord over for en Modstander, der vil krænke den, er det selvfølgelig af den største Vigtighed, at vi kunne koncentrere vor lille Stridskraft paa det Punkt, der er truet, og det er derfor min Overbevisning, at det ikke vil være længe, inden vi komme til at tage fat paa saadanne Befæstningsarbejder. Den tredje Post var Rygstjølde til Middelgrundsførtets Kanoner. Den ærede Ordfører har for saa vidt allerede sagt det væsentligste, nemlig, at naar et Projektil slaar ned bagved en saadan Kanon, kan det udsende en saa stor Masse Stumper, at ikke en af Betjeningsmandskabet bliver tilbage. Forsøg, som vi selv have anstillet ved Tidsvilde, have imidlertid godtgjort, at vi ved forholdsvis tynde Plader ere i Stand til